

Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog — Reform af den fælles fiskeripolitik« og »En bæredygtig fremtid for akvakultursektoren«

(2010/C 141/08)

REGIONSUDVALGET

- anerkender nødvendigheden af at strukturere beslutningsprocessen under den fælles fiskeripolitik og uddelegere reguleringen og/eller forvaltningen af visse aktiviteter til medlemsstaterne, regionerne og sektoren inden for EU-bestemmelsernes rammer;
- anbefaler, at spørgsmålet om overdragelige fiskerirettigheder undersøges nærmere med de behørigte forbehold; individuelle kvoter kunne være værd at overveje, men individuelle overdragelige kvoter risikerer til gengæld at skabe ubalance i sektoren,
- går ind for en differentieret ordning for det ikke-industrialiserede fiskeri og skaldyrsfiskeriet og opretholdelse af adgangen til offentlig finansiering af disse aktiviteter; det bør også gøres lettere at træffe specifikke beslutninger vedrørende forvaltningen af denne flådekategori på regionalt plan; begrebet ikke-industrialiseret fiskeri eller kystfiskeri bør ikke defineres ud fra fartøjets længde, men efter andre kriterier;
- anbefaler, at det for hvert fiskeriområde overvejes, hvilket fiskeriforvaltningssystem der egner sig bedst til den pågældende fiskerizone, de arter, der fiskes, og flådetypen, og opfordrer kraftigt til, at man ser nærmere på en forvaltningsordning med fangstbaserede kvoter;
- anbefaler, at adgangen til offentlig støtte reguleres efter en fremgangsmåde svarende til den, der anvendes under den fælles landbrugspolitik, gennem indførelse af begrebet krydsoverensstemmelse;
- mener, at EU bør fremme en konkurrencedygtig udvikling af sektoren, herunder en køreplan for 2010 med fastlæggelse af begrænsningerne region for region og støtte til udvikling af økologiske dambrug og EATIP (European Aquaculture Technology and Innovation Platform - Europæisk Akvakulturs Teknologi- og Innovationsplatform), og understreger betydningen af maritim fysisk planlægning, tiltag på områderne dyresundhed, mærkningsordninger samt administrativ forenkling til gavn for sektoren.

Ordfører Ramón Luis Valcárcel Siso (ES/PPE), Ministerpræsident for regionen Murcia

Basisdokumenter:

Grønbog - Reform af den fælles fiskeripolitik

KOM(2009) 163 endelig

Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: En bæredygtig fremtid for akvakultursektoren

KOM(2009) 162 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

INDLEDNING

REGIONSUDVALGET

1. mener, at Kommissionens vision for det europæiske fiskeri i 2020 er opnåelig og ønsker at yde sit fulde bidrag til debatten om de reformer, der er nødvendige for, at visionen kan realiseres med så få negative følger på arbejdspladserne og markedet som muligt. Gennemgangen og reformen af den fælles fiskeripolitik er en enestående anledning til ikke kun at få udryddet tidligere tiders mangler, men også for at få skabt tillid til og sikkerhed for fremtiden. Ved fuldt ud at inddrage fiskersamfundene vil forvaltningen af fiskebestandene blive forbedret, fiskerflåderne vil blive bedre afstemt efter ressourcerne, fiskeriet bedre reguleret, og det økonomiske udbytte vil give garanti for sikkerhed på lang sigt;

2. mener, at fiskeriet i mange regioner i Europa er et eksistensgrundlag og en kilde til råvareforsyning for en forarbejdningsindustri, som er stærkt afhængig af fiskeriet. På trods af reformerne af den fælles fiskeripolitik og dens mangeårige eksistens er det ikke lykkedes for den fælles fiskeripolitik at rette op på de voksende problemer i denne sektor, som er konfronteret med en række store udfordringer: overfiskeri, manglende tilpasning af fiskerikapaciteten til de disponible ressourcer og til målet om samfundsøkonomisk og miljømæssig bæredygtighed, behovet for en energimæssig omstilling af fartøjerne, mange fiskebestandes sårbare situation samt et højt støtteniveau, som har ført til en usikker økonomisk situation. Derudover er fiskeripartnerskabsaftalerne med udviklingslande i mange tilfælde en trussel mod fødevarerikkerheden i udviklingslandene, idet de fører til overfiskeri og forhindrer udviklingen af det lokale fiskeri;

3. mener, at den nye fælles fiskeripolitik bør have et mere overordnet sigte i samklang med hav- og miljøpolitikken og udstyres med nye instrumenter for at gøre noget ved det vedholdende problem med flådernes overkapacitet med små midler. Det er derfor nødvendigt at skabe en politisk ramme baseret på et system med mellem- og langsigtet beslutningstagning, decentralisering af visse aspekter samt præcise målsæt-

ninger. Derudover er det nødvendigt at forbedre sektorens forvaltningspraksis, at fastlægge overvågningsmekanismer, som bedre sikrer overholdelse af reglerne, og fremme en sektor, som er mere eller mindre afhængig af fiskeriet. EU har udviklet initiativer til fremme af sektoren i form af finansielle instrumenter af strukturel art (FIUF, EFF) samt tilskyndet til og iværksat strategier for dens bæredygtige udvikling. Der er opnået mange resultater, men produktionstilvæksten ligger væsentligt under gennemsnittet på verdensplan, og sektoren står nu over for udfordringer, såsom akvakulturens integration i hav- og miljøpolitikken gennem indførelse af miljøvenlige metoder inden for rammerne af en bæredygtig fiskeripolitik, forbedring af dens konkurrenceevne, integreret forvaltning af kystzonerne, forbedring af forvaltningspraksis samt konsolidering af sundheds- og dyrevelfærdsgarantierne på linje med, hvad der er opnået inden for andre dyrehold – alt sammen under streng overholdelse af forbrugerbeskyttelsen;

4. mener, at akvakulturen har potentialet til at frembringe sunde, sikre og bæredygtige produkter af høj kvalitet under nøje respekt for miljøet, og at sektoren således er en stabiliserende faktor for beskæftigelsen i mange regioner i Europa, som er mere eller mindre afhængige af fiskeriet. EU har udviklet initiativer til fremme af sektoren i form af finansielle instrumenter af strukturel art (FIUF, EFF) samt tilskyndet til og iværksat strategier for dens bæredygtige udvikling. Der er opnået mange resultater, men produktionstilvæksten ligger væsentligt under gennemsnittet på verdensplan, og sektoren står nu over for udfordringer, såsom akvakulturens integration i hav- og miljøpolitikken gennem indførelse af miljøvenlige metoder inden for rammerne af en bæredygtig fiskeripolitik, forbedring af dens konkurrenceevne, integreret forvaltning af kystzonerne, forbedring af forvaltningspraksis samt konsolidering af sundheds- og dyrevelfærdsgarantierne på linje med, hvad der er opnået inden for andre dyrehold – alt sammen under streng overholdelse af forbrugerbeskyttelsen;

5. mener, at verdens voksende befolkning, de fremtidige udvidelser af EU, forureningen af havet og de indre farvande og konsekvenserne heraf for kystområdernes økosystemer samt klimaændringen er aspekter, som den fælles fiskeripolitik bør tage højde for på mellemlangt sigt, da de vil indebære en ændring i forvaltningen af fiskeri- og akvakulturproduktionen.

GRØNBOG - REFORM AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

Generelle bemærkninger

6. tager positivt imod Kommissionens initiativ til at fremlægge grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik (KOM(2009) 163 endelig), hvormed høringsproceduren indledes; den selvkritiske analyse af de aspekter, hvor den fælles fiskeripolitik har lidt fiasko; forslagene til forbedring af den nuværende fælles fiskeripolitik frem til 2012; overvejelserne over den nye fælles fiskeripolitik efter 2013;

7. er enig i, at det ikke er lykkedes at tilpasse flådekapaciteten, særligt hvad angår visse fartøjskategorier, og støtter iværksættelsen af mekanismer, som kan muliggøre en tilpasning af de europæiske fiskerflåder til de ressourcer, der kan udnyttes, samt anlæggelsen af en mere bæredygtig samfundsøkonomisk strategi. Sådanne mekanismer bør gennemføres under bedst mulig udnyttelse af de offentlige midler. Det anser dette for at være en afgørende forudsætning for fuld gennemførelse af andre aspekter af den fælles fiskeripolitik;

8. understreger den afgørende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for en vellykket fælles fiskeripolitik. Udvalget anbefaler særligt at styrke de regionale rådgivende råds (RRR'er) rolle;

9. påpeger, at en effektiv integration af den fælles fiskeripolitik i EU's integrerede havpolitik kræver, at de regionale og lokale fiskerimyndigheder er rede til at påtage sig forpligtelser på dette område og yde et effektivt bidrag;

10. går ind for at fremme et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes kystbevogtning og støtter beslutningen om at træffe foranstaltninger, som gør det muligt at etablere et mere integreret kontrolsystem;

11. anbefaler, at fordele og ulemper ved indførelsen af overdragelige fiskerirettigheder undersøges nærmere med de behørigte forbehold, både hvad angår kollektive og individuelle fiskerirettigheder;

12. er enig i behovet for, at de fremtidige foranstaltninger og forpligtelser, der indgås som led i den fælles fiskeripolitik for at rette op på eller afbøde de økonomiske og sociale konsekvenser af begrænsningerne af fiskerimulighederne, altid skal være forenelige med den miljømæssige bæredygtighed på langt sigt;

13. henstiller, at de eksisterende fiskeribevaringszoner bibeholdes og endog udvides;

14. anerkender nødvendigheden af at strukturere beslutningsprocessen under den fælles fiskeripolitik ved i visse tilfælde at ty til komitologiproceduren og uddelegere reguleringen og/eller forvaltningen af visse fiskeriaktiviteter til medlemsstaterne, regionerne og sektoren inden for EU-bestemmelsernes rammer. Udvalget efterlyser derfor en forvaltningsmetode baseret på kystlinje, flodmundingsområde og fiskebanke (en økosystembaseret strategi);

15. støtter Kommissionens forslag om, at fiskerierhvervet skal tage et større ansvar for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. Kun de fiskere, som varetager deres ansvar på redelig vis, bør have adgang til fiskebestandene uden at forglemme, at de er et offentligt anliggende og at forvaltningen af disse ressourcer hovedsageligt finansieres af skatteborgerne;

16. støtter udviklingen af en kultur, hvor reglerne overholdes. Adgangen til EU-finansiering bør begrænses for medlemsstater, som ikke opfylder deres kontrol- og bevaringsopgaver;

17. går ind for indførelsen af realtidssystemer til dataindsamling, som gør det muligt at fremskaffe teknisk og aktuel information om fangsterne;

18. anmoder Kommissionen om ved reformen af den fælles fiskeripolitik at tage hensyn til de fjerntliggende regioners specifikke behov på baggrund af deres strukturelle og socioøkonomiske betingelser som fastlagt i den europæiske strategi for regionerne i den yderste periferi;

19. opmuntrer Kommissionen til at gå i spidsen i udviklingen af fremgangsmåder for tilpasning af fiskeripolitikken og kystområderne til klimaændringen.

Bemærkninger til initiativet

Regionsudvalget En differentieret fiskerordning, som beskytter ikke-industrialiserede kystflåder

20. er enig i forslaget om en differentieret ordning til forvaltning af det ikke-industrialiserede fiskeri og skaldyrsfiskeriet, som er med til at tegne mange europæiske regioners kulturelle identitet og samtidig beskæftiger utallige arbejdstagere, som indgår i mikrovirksomheder; bifalder forslaget om at opretholde adgangen til offentlig finansiering af disse aktiviteter;

21. støtter fuldt ud Kommissionens planer om med fokus på økosystemerne at fremme specifikke beslutninger vedrørende forvaltningen af denne flådekategori, som kan træffes på regionalt plan – altid inden for rammerne af overordnede EU-regler og -principper;

22. mener, at lokalsamfundenes engagement i lokale partnerskabsstrukturer er en nøgleforudsætning for optimeringen af det lokale bidrag til definitionen af specifikke styrker og svagheder i et givet område samt til sikring af, at støtteforanstaltningerne tager højde for lokale forhold;

23. anbefaler at undersøge begrebet ikke-industrialiseret fiskeri eller kystfiskeri nærmere, og at definitionen ikke baseres på fartøjets længde, men andre kriterier såsom aktivitetens økonomiske og sociale forbindelse til kommunerne, fangstretjernes varighed, fangsttypen, eller om der foreligger en særlig fiskeplan eller ej;

24. mener, at de blå bokse er for dyre i vedligeholdelse for små fartøjer, der kun driver ikke-industrialiseret fiskeri tæt på kysten. Kommissionen bør derfor tillade anvendelse af alternative systemer, der er mindre bekostelige;

25. understreger, at disse ikke-industrialiserede flåder rammes direkte af de konkurrenceforvridninger, som følger med det globaliserede marked. Man bør igen overveje muligheden for støtte til nybyggeri som led i tilpasningsprogrammer på baggrund af den øgede indsats for at skabe teknologiske forbedringer, således at EU kan råde over en konkurrencedygtig flåde, som er tilpasset det enkelte fartøjs fiskerimuligheder, og som er sikkert for fiskerne i betragtning af den vanskelige adgang til fiskebankerne. Det ville desuden være meget nyttigt at indføre en obligatorisk differentiering på etiketterne af denne flådes produkter med angivelse af produktets oprindelse på en måde, der er let forståelig for forbrugeren;

26. opfordrer Kommissionen til at fremme en passende uddannelse af arbejdstagere til søs, så de kan få kendskab til virksomhedsdrift, hav- og miljøforhold og god hygiejnepraksis med det mål at fastholde disse menneskelige ressourcer i de fiskeriafhængige områder og give mulighed for at diversificere erhvervsaktiviteterne til andre områder af samfundsmæssig interesse såsom støtte til bekæmpelsen af havforurening eller søredningstjenester;

27. opfordrer Kommissionen til at fremme et integreret initiativ vedrørende udvikling og forbedring af infrastruktur i øområder og fjerntliggende egne, der er afhængige af mindre kystfiskeri;

Maksimal udnyttelse af fiskeriet

28. er enig i målet fra verdensstopmødet om bæredygtig udvikling, hvor medlemsstaterne accepterede begrebet maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) som et mål, der skal nås senest i 2015. Dette mål bør være et ledende hovedprincip for den fælles fiskeripolitik. Det bifalder også politikken for eliminering af udsmid og foreslår at evaluere følgerne for økosystemet af industrifiskeri med henblik på fremstilling af foder til opdrættede fisk;

29. foreslår, at medlemsstaterne får ansvaret for en strammere regulering af flådernes adgang til særligt bevaringsværdige områder for at genskabe eller opretholde bevaringsområdernes miljøtilstand på et gunstigt niveau;

30. opfordrer kraftigt til, at man ser nærmere på en forvaltningsordning med fangstbaserede kvoter baseret på fiskernes egen verificerbare dokumentation;

31. bifalder Kommissionens forslag om en ændring af fiskeriforvaltningssystemet baseret på en begrænsning af et fiskerfartøjs havdage eller anvendelse af det nuværende system, som er baseret på fiskerier efter en enkelt art;

32. anbefaler, at det for hvert fiskeriområde overvejes, hvilket fiskeriforvaltningssystem der egner sig bedst til den pågældende fiskerizone, de arter, der fiskes, og flådetypen. Forvaltnings-

enheden bør være fiskeriområdet og alle de arter, der fiskes i den pågældende zone, bortset fra vandrende bestande;

33. minder om, at nogle af forvaltningsproblemerne nødvendigvis må løses gennem indførelse af incitamenter til individuelle fiskere og sammenslutninger (fælles forvaltning), som kan tilskynde fiskerne til at drive et ansvarligt fiskeri;

34. foreslår, at der indføres et »certifikat for kvalitetsfiskeri« under ekstern kontrol, der ligesom inden for havpolitikken kan sikre, at fiskeriet drives under streng overholdelse af fiskeribestemmelserne;

35. anser det for nødvendigt at udvikle et ensartet system til overvågning og kontrol af fiskeriindsatsen gennem fastlæggelse af ISO-standarder, såsom ISO 17020;

36. anbefaler, at sports- og fritidsfiskeri betragtes som aspekter, der får stadig større betydning for forvaltningen af fiskeriet. Diversificeringen af fiskeriaktiviteterne i retning af fiskeriturisme bør betragtes som en mulig udvej for fiskerne i og med, at de kan udnytte deres skibsførerbevis i en beslægtet erhvervsaktivitet, og som en løsning, der giver beskæftigelse og mindsker fiskeriindsatsen;

Relativ stabilitet og adgang til kystfiskeri

37. påpeger, at anvendelsen af relativ stabilitet i mange tilfælde kan have bevirket, at den samlede tilladte fangstmængde (TAC) er blevet forhøjet til niveauer, som overskrider de videnskabelige anbefalinger, at omfanget af udsmid er taget til og at mulighederne for en rationel udnyttelse af fiskeressourcerne er blevet forringet;

38. er enig med Kommissionen i, at princippet om relativ stabilitet ikke længere er garant for, at fiskerirettighederne udnyttes så effektivt som muligt. Der er et misforhold mellem de kvoter, som medlemsstaterne får tildelt, og deres flåders faktiske behov for og udnyttelse af kvoterne. Følgelig anbefales det, at princippet om relativ stabilitet revideres og at tilpasningen af de nationale flåders kvotebehov afpasses efter de disponible fiskerirettigheder;

39. mener, for så vidt angår overdragelige fiskerirettigheder, at individuelle kvoter kunne være værd at overveje, men at individuelle overdragelige kvoter til gengæld risikerer at skabe ubalance i sektoren, da de hovedsagelig afføder en koncentration af fangstkapaciteten hos få store virksomheder og fremskynder afviklingen af det traditionelle fiskeri. Det ville desuden ikke give mening at overveje en differentieret ordning for forvaltningen af fiskeflåderne, samtidig med at man overlader fiskerirettighederne fuldstændigt til markedskræfternes frie spil;

40. støtter initiativet til at bevare begrænsningen af fiskerimulighederne inden for 12 sømilegrænsen;

Handel og markeder

41. støtter ideen om at sikre, at alle fiskevarer, der leveres til EU's marked, herunder importerede varer, stammer fra bæredygtigt forvaltet fiskeri, for at sikre lige konkurrencevilkår på EU's marked. Regionsudvalget foreslår, at der foretages en foreløbig vurdering af de miljømæssige konsekvenser, inden der tildeles en fiskerilicens;

42. anbefaler at fremme initiativer, som kan garantere fiskeriprodukternes oprindelse ved at tilskynde til, at ferske produkter emballeres med angivelse af produktets sporbarhed og oprindelse;

43. mener, at der bør tilskyndes til indførelse af certifikater for kvalitetsfiskeri mht. fangst og markedsføring som en garanti over for forbrugerne for nøje respekt for ressourcerne;

44. er enig i behovet for en styrkelse af producentorganisationernes beføjelser i fiskeriforvaltningen;

45. anmoder om støtte til efter- og videreuddannelse og indkredsning af uddannelsesbehovene i producentorganisationerne som et nøgleelement i forbedringen af fiskerimarkedene;

Integration af den fælles fiskeripolitik i en bredere havpolitisk sammenhæng

46. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at iværksætte en integreret havpolitik som en forudsætning for at gøre fremskridt i de maritime anliggender, som direkte vedrører andre sektorpolitikker og især den fælles fiskeripolitik – altid med sigte på en bæredygtig udvikling af kystregionerne og med særlig vægt på tilpasningen til klimaændringerne;

47. mener, at kystsamfundenes fremtidige overlevelse, i tråd med princippet om territorial samhørighed, vil afhænge af differentiering og etablering af et bæredygtigt økonomisk grundlag, som skaber en bred vifte af muligheder, der får kommende generationer til at blive, i stedet for at de tvinges til at flytte til større byer for at opnå en bedre livskvalitet;

48. anbefaler, at fiskerisektoren inden for rammerne af den integrerede havpolitik kan deltage i udformningen og udviklingen af andre aktiviteter, der kan supplere fiskeriet, som f.eks. fiskeriturisme (fritidsfiskeri eller observation af hvaler), forureningsbekæmpelse, redningstjenester eller oprensning af havbund;

49. anmoder Kommissionen om i samarbejde med medlemsstaterne og regionerne at udarbejde et geografisk informations-

system (GIS), som giver mulighed for at regulere anvendelsen af kystområderne;

50. er overbevist om, at lokale kystpartnerskaber bestående af lokale myndigheder og de berørte parter på afgørende vis kan bidrage til en integreret kystzoneforvaltning, der er omkostningseffektiv og bundstyret;

51. anmoder Kommissionen om at fremme udviklingen af polyvalente fiskeskipperbeviser med gyldighed i hele Europa, som kan gøre det muligt at diversificere fiskeriaktiviteterne og forene dem med anden erhvervsvirksomhed;

Politikkens videngrundlag

52. bifalder initiativerne til at forbedre kommunikationen mellem videnskabsfolk, politiske beslutningstagere og aktører, navnlig Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA) og de regionale rådgivende råd (RRR'er);

53. understreger, at beslutningsprocedurerne bør baseres på velfunderet viden og pålidelige data og bakker op om de initiativer, som Kommissionen måtte tage på dette område;

54. anbefaler dannelse af en videnbaseret klynge vedrørende fiskeri, som kan gøre det muligt at skabe en dynamisk, gennemsigtig og officiel struktur, som med tiden kan blive en portal til formidling af viden om fiskeriet i EU;

Strukturpolitik og offentlig finansiel støtte

55. er enig i, at strukturpolitikken har haft uønskede konsekvenser for fiskerisektoren og at den i nogle tilfælde har bidraget til at forværre strukturproblemerne i stedet for at løse dem; er endvidere enig i, at reformen bør tage fat på en løsning af strukturforskellene i sektoren, men det må sikres, at den ikke får uønskede følger eller virkninger, som strider mod den fælles fiskeripolitik;

56. anbefaler, at adgangen til offentlig støtte reguleres efter en fremgangsmåde svarende til den, der anvendes under den fælles landbrugspolitik, gennem indførelse af begrebet kryds-overensstemmelse. Det skal være en forudsætning for opnåelse af finansiel støtte, at de fastsatte mål i forbindelse med kryds-overensstemmelsen, er opfyldt, og samtidig skal der fastlægges bestemmelser om bøder og godtgørelser;

57. anbefaler, at der indføres mere selektive og mere miljøvenlige fangstmetoder. Ved den indsats, der gøres for at løse disse problemer, bør der imidlertid tages hensyn til de særlige regionale forhold;

Den eksterne dimension

58. mener, at hovedsigtet med den fælles fiskeripolitik's eksterne dimension bør være at etablere økonomiske forbindelser og samarbejde med tredjelande, uden forskelsbehandling og til gensidig gavn med henblik på et bæredygtigt og ansvarligt fiskeri;

59. er enig i Kommissionens opfattelse af, at EU-flådernes tilstedeværelse på verdenshavene ikke længere er så vigtig;

60. glæder sig over, at Kommissionen er gået bort fra princippet »betal, fisk og farvel« til fordel for fiskeripartnerskabsaftaler baseret på en mere helhedsorienteret tilgang, som fremmer samarbejde, god forvaltning og juridisk sikkerhed for EU-investeringer uden for EU. Fiskeriaftalerne med tredjelande bør opretholdes som et redskab, der indgår i tilpasningsforanstaltningerne for fiskerisektoren, og som bør omfatte akvakultur, investering og samarbejde som løftestænger for udvikling;

61. påskønner forslaget om at undersøge muligheden for at indføre regionale samarbejdsformer i en tid, hvor der tilskyndes til integration af regionerne som et udviklingsværktøj;

62. påpeger, at de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) er et fremragende instrument til forvaltning af sektoren, og anmoder om, at EU får en større repræsentation og større vægt i beslutningsprocessen i disse organisationer efter fastlagte kriterier såsom befolkningstal eller antal EU-lande;

63. anser det for nødvendigt at indgå internationale aftaler om forvaltning og kontrol af fiskeriet i Middelhavet, Østersøen og andre havområder, som flere lande end EU's medlemsstater grænser op til, med henblik på en afbalanceret udnyttelse af ressourcerne i et økosystem, der er præget af så stor biodiversitet og sårbarhed;

64. støtter fastlæggelsen af foranstaltninger til etablering af et mere integreret kontrolsystem, hvori de eksisterende kontrol- og overvågningssystemer indarbejdes, især i Middelhavet. Det anmoder således Kommissionen om at iværksætte et indledende pilotprojekt i dette område, som senere kan udvides til hele Europa;

65. opfordrer til et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes og nabokyststaternes kystbevogtninger.

MEDDELELSEN »EN BÆREDYGTIG FREMTID FOR AKVAKULTURSEKTOREN«

Generelle bemærkninger

66. bifalder meddelelsen »En bæredygtig fremtid for akvakultursektoren« (KOM(2009) 162 endelig), hvormed »Strategien for

bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur« (KOM(2002) 511 endelig) får ny fremdrift, så det bliver muligt at tage udfordringerne op og kanalisere sektorens store udviklingsmuligheder, navnlig med hensyn til produktionens miljømæssige bæredygtighed og akvakulturproduktets sikkerhed og kvalitet;

67. mener, at EU's akvakultur bidrager til at forsyne EU's marked for fiskeriprodukter, som bliver stadig mere underforsynet på grund af de faldende fangster af fritlevende fisk og den øgede efterspørgsel;

68. er bevidst om akvakuurens store socioøkonomiske betydning i nogle regioner, idet den skaber beskæftigelse for 65 000 arbejdstagere og har en omsætning på over 3 mia. euro;

69. er enig i, at man fortsat bør fremme akvakuuren, og takker for de initiativer, som Kommissionen, Rådet og Parlamentet har taget for at sætte skub i akvakuurens vækst takket være den fælles fiskeripolitik;

70. er enig med Kommissionen i, at EU's akvakultursektor slås med en lang række begrænsninger såsom: adgang til den nødvendige plads, så den kan udvikle sig, vanskelighed ved at opnå licenser, fragmentering af sektoren, som i dag er svagt organiseret, og de talrige begrænsninger for adgang til kapital, hvortil kommer de strenge EU-regler, som begrænser sektorens evne til at konkurrere med de asiatiske og sydamerikanske producenter;

71. påskønner den finansielle indsats, som EU har udfoldet via strukturpolitikken for at fremme akvakuurens bæredygtige udvikling, og foreslår, at der indføres et princip om krydsverensstemmelse for fiskerisektoren med fastlæggelse af specifikke kriterier på områderne miljø, fødevarerikkerhed, dyrevelfærd osv. Hvis disse kriterier ikke overholdes, vil adgangen til offentlig støtte blive begrænset og/eller udelukket.

Bemærkninger til initiativet

Udformning af akvakuurens fremtid

72. støtter tanken om, at EU bør fastlægge en række foranstaltninger for en konkurrencedygtig udvikling af sektoren, som kan gøre det muligt at imødekomme den stigende efterspørgsel efter spisefisk, som ikke kan dækkes af de vilde fiskebestande;

73. er enig i, at det skal være EU, som går i spidsen for den »blå revolution«, hvad angår såvel opdræt af fisk som teknologi og innovation, samtidig med at der på europæisk plan oprettes certificeringsorganer, som kan sikre topkvalitet i EU's akvakulturproduktion. EU bør gå i spidsen med udvikling af økologiske dambrug og kun fremme akvakultur på steder, hvor erhvervet kan udøves på økologisk bæredygtig vis med garanti for, at havmiljøet bevares for fremtiden;

74. bifalder Kommissionens initiativ til fastlæggelse af en passende politikramme med foranstaltninger til udvikling af akvakulturen, som kan lette fjernelsen af flaskehalse i den nationale lovgivning, særligt når det gælder etablering heraf i kystområder på lige fod med andre aktiviteter og udstedelse af tilladelser, og bane vejen for denne strategiske sektors fremgang;

75. anmoder Kommissionen om sammen med medlemsstaterne at udarbejde en køreplan for 2010, som fastlægger begrænsningerne for den europæiske akvakulturs vækst region for region, og i den forbindelse fremme indførelsen af teknisk rapportering inden for rammerne af den integrerede havpolitik, oprettelsen af akvakulturzoner og etableringen af de nødvendige havnefaciliteter;

76. anmoder om at lette adgangen til forsikringsaftaler, som – uden at være alt for dyre – kan skabe trygge rammer for disse producenters ofte sårbare økonomi;

Styrkelse af akvakulturens konkurrenceevne

77. bifalder oprettelsen af Europæisk Akvakulturs Teknologi- og Innovationsplatform (European Aquaculture Technology and Innovation Platform (EATIP)), som vil give den europæiske akvakultursektor mulighed for at opretholde sin førende stilling på verdensmarkedet og udstyre den med strategiske F+U-retningslinjer til støtte for udviklingen af bæredygtige fiskeri- og akvakulturmeter;

78. anmoder om, at EATIP gøres til et forum, som skal fremme den europæiske akvakulturs vækst, og at denne platform forbindes med et net af nationale platforme for akvakultur, fiskeri og oceanografi, som kan kanalisere sektorens F&U-ønsker og formidle innovationer og nye teknologier tilbage til sektoren;

79. understreger betydningen af maritim fysisk planlægning, når det gælder tilvejebringelse af produktionslokaliteter og retningslinjer for placeringen af denne erhvervsaktivitet. En passende fysisk planlægning vil gøre det muligt at planlægge akvakulturens vækst, fastslå dens produktionspotentiale, hindre konflikter med andre brugere af kyst- eller indlandsområderne og fremme synergieffekt mellem aktiviteter og miljø i de områder, som er mest afhængige af denne type erhvervsaktivitet ud fra et overordnet mål om miljømæssig, social, økonomisk og markedsmæssig bæredygtighed;

80. støtter fastlæggelse og fremme af anvendelsen af kvalitetsnormer og oplysende mærkningsordninger inden for EU samt det internationale samarbejde om mærknings- og certificeringsordninger;

81. er enig i nødvendigheden af at udvide den europæiske akvakulturs internationale dimension og fastlægge rammerne for planer for sygdomsbekæmpelse, som kan muliggøre en avlsteknisk sikker produktion;

82. anmoder om, at den finansielle indsats kommer til at stå mål med de udfordringer, som den europæiske akvakultursektor

står over for, og med de forventninger, der stilles til denne produktionssektor;

83. opfordrer til at analysere uddannelsessituationen på søfarts-, fiskeri- og akvakulturområdet, og evaluere behovene på mellemlangt sigt; anmoder endvidere om, at der fastlægges en køreplan for medlemsstaterne inden for en fællesskabsretlig ramme for fri bevægelighed for erhvervsudøvere, som kan gøre det muligt at udbygge uddannelserne inden for sektoren og gøre europæerne mere bevidste om akvakulturen;

Betingelserne for bæredygtig udvikling af akvakultursektoren

84. er enig i, at EU må sikre forenelighed mellem akvakulturen og miljøet, så det bliver muligt at producere sunde og sikre kvalitetsfødevarer gennem fastsættelse af beskyttelsesforanstaltninger for akvakulturområderne i henhold til vandrammedirektivet (2000/60/EF), som tilskynder medlemsstaterne til at forbedre deres vandmiljø inden for bestemte tidsfrister, og den integrerede havpolitik, samt træffe foranstaltninger, som gør det muligt at overvåge udviklingen i antallet af dyr, der slipper ud fra akvakulturbrug;

85. mener, at der for at opnå en bæredygtig vækst i akvakulturproduktionen er behov for tiltag på områderne dyresundhed, dyrevelfærd og adgang for akvakultursektoren til nye veterinærlægemidler og fiskefoder, som er af høj kvalitet og miljømæssigt acceptabel;

86. opfordrer til at gøre status over anvendelsen i medlemsstaterne af direktiv 88/2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og udarbejde et geografisk informationssystem (GIS) om sygdomme i akvakulturproduktionen på verdensplan;

87. opfordrer til at indføre af et lovfæstet register over akvakulturproduktionerne, som giver de offentlige myndigheder mulighed for at få et nøjagtigt kendskab til situationen i de enkelte dambrug, de autoriserede udsætninger af larver og deres oprindelse, udsætningens tæthed og de sundhedsprogrammer, der gennemføres;

88. anser det for nødvendigt at fastlægge modeller og protokoller for anmodning om og tilladelser til udsætning af fiskeyngel, anmeldelse af sygdomme, rapportering om udslip, information om produktionen, evaluering af miljøovervågningsplaner samt sundhedsmæssig kontrol og dokumentation i forbindelse med transport af fisk ad landevej eller med skib, således som det er tilfældet med andre opdrættede dyrearter;

89. anmoder om større finansiell støtte til miljøkontrol i dambrugene, udvikling af programmer til forbedring af dyresundheden, tilpasning af akvakulturproduktionen til dyrevelfærdsnormerne, forskning i veterinærlægemidler og i anvendelsen af alternative råvarer til fremstilling af fiskefoder;

90. støtter tanken om beskyttelse af forbrugernes sundhed og anerkendelse af sundhedsfordelene ved at spise akvatiske fødevarer;

Forbedring af sektorens image og forvaltning

91. støtter initiativet til at skabe bedre rammebestemmelser for sektorens forvaltning som et middel til at forbedre akvakulturens image og skabe lige vilkår på EU-niveau, hvilket vil bidrage til en bæredygtig udvikling af sektoren. Det anmoder derfor Kommissionen om at udarbejde en vejledning i bedre forvaltning af akvakultur- og fiskerisektoren;

92. tilslutter sig forslaget om ligelig gennemførelse af EU-lovgivningen ved at fremme kendskabet til og gennemførelsen af de relevante instrumenter og fortsætte den igangværende forenkling af lovgivningen og reduktion af den administrative byrde;

93. er enig med Kommissionen i nødvendigheden af en tilstrækkelig overvågning af akvakultursektoren ved hjælp af

pålidelige statistikker, globale og harmoniserede indikatorer og et offentligt informationsnet til overvågning af markedspriser;

94. foreslår Kommissionen, at der under Det Europæiske Agentur for Fiskerikontrol oprettes en afdeling for evaluering og overvågning af akvakulturproduktionen;

95. understreger endnu en gang betydningen af faglig dygtiggørelse og erhvervsuddannelse for at opnå en god forvaltning;

96. tilbyder at stille sig til rådighed som informationsforum og garant for offentlighedens deltagelse i og kendskab til akvakulturen forskellige aspekter for sammen med Kommissionen at bidrage til en bedre forvaltning af akvakultursektoren.

Bruxelles, den 4. december 2009.

Luc VAN DEN BRANDE
*Formand
for Regionsudvalget*
